

Endrei Istvánné Szüleivel És Sógornőjével

Ezen a képen a szüleim láthatók, valamint a bátyám első felesége és én. A bátyám első felesége, Deutsch Ilona anyám mellett ül. A szüleim mögött állok én. A kép 1942-ben készült, Telcs Erzi fotóműtermében. A bátyám munkaszolgálatos volt, azért nincs itt. Anyám ugyan nem nagyon szerette sem a vejét, sem a menyét, de állandóan őket várta haza. Például, ha kapott egy ruhaanyagot, akkor nem csináltatta meg, hanem eltette, hogy jó lesz az Ilinek, a bátyám első feleségének. A bátyámnak három felesége volt. Volt egy nála egy évvel idősebb nő, a Deutsch Ilona, ő volt az első felesége. A bátyám a Nádor utca 32-ben lakott. A negyedik emelet csupa garzonlakás volt akkor. A szobában volt egy szekrény, aminek az ajtaja lefele nyílt, és abban volt gázrezsó, fiók evőeszközöknek. Amikor először megnősült, ott laktak. A feleségét deportálták, és nem jött vissza. Valahol Oroszországban halt meg, de semmit nem tudunk róla. Az óbudai téglagyárból vitték el 1944-ben, akkor, mikor engem, mert mindenkit odavittek a KISOK-pályára, onnan a téglagyárba, és onnan vittek el mindenkit. Károlyt nem vitték el, ő munkaszolgálatos volt. A felszabadulásakor Győrben vagy Győr környékén lehetett. Ott nyitottak egy hentesüzletet, mert Győr környékén voltak parasztok, akik disznót vágtak, és nem tudták fölhozni Pestre, mert semmi közlekedés nem volt, úgyhogy ott feldolgozták. És többen összeálltak fiatalemberek, és nyitottak egy hentesüzletet Győrben. Sonkát, kolbászt meg ilyesmit árultak. Amikor már volt közlekedés, akkor jött haza, és hozott a szüleimnek a lakásba húst. Lehet, hogy később ezt a boltot valaki továbbvitte, de a bátyám, amikor tudott, hazajött Pestre. A háború után újránősült. A második feleség, Kiss Erzsébet is zsidó nő volt. Férjnél volt, a férjét kivitték a háborúba, aknára lépett, és szétszakította az akna. A második feleségétől született egy lánya, ő az egyik nagy budapesti kórház patológusa volt, akivel van is kapcsolatom. Negyvenkilenc éves volt a bátyám második felesége, amikor meghalt vesebajban. A bátyám 1964-ben megnősült harmadszorra. Ő volt az Éva. Tőle nem volt gyerek. Ez már egy idősebb kori házasság volt. Károly egyáltalán nem volt vallásos, nem járt templomba. A feleségei se voltak vallásosak, a harmadik nem is volt zsidó. Pesterzsébeten lakott legutoljára. 1993-ban halt meg a Rókus kórházban. A Rákoskeresztúri [zsidó] temetőben van eltemetve.